

ת"פ 54848/09/20 - מדינת ישראל נגד דניאל בן פורת

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 54848-09-20 מדינת ישראל נ' בן פורת(עציר)
תיק חיצוני: 609534/2020

לפני סגן הנשיא, כב' השופט אבשלום מאושר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם דניאל בן פורת (עציר)
באמצעות עו"ד נס בן נתן

החלטה

בפניי עתירת ב"כ הנאשם לגילוי ראיה חסויה לפני סעיף 45 לפקודת הראיות, התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

מבוא

כנגד הנאשם (להלן: הנאשם/ העותר) הוגש כתב אישום שבו מיוחסות לו העבירות הבאות:

גידול, ייצור, הכנת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה).

החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה.

נטילת חשמל, מים או גז בגניבה - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

לפי הנטען בעובדות כתב האישום, ביום 17.9.20 גידל הנאשם בדירה שברח' הטיילת 7/1303 באשדוד (להלן: הדירה) שבה החזיק מיום 9.12.19, 41 שתילי סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל של 9.976 ק"ג נטו ללא רשיון מאת המנהל.

הנאשם גידל את הסם בשני מקומות בדירה:

- בחדר השינה גידל הנאשם את הסם המסוכן בתוך אוהל גידול ולצורך הגידול השתמש במערכת תאורה הכוללת נורות חימום ונורה להפקת אור יום בתוך אוהל הגידול, מד אלקטרוני שמודד חום ולחות בתוך אוהל הגידול, מערכת אוורור שיוצאת מתוך אוהל הגידול למרפסת וממירי מתח ומפצל חשמל שנמצאים מחוץ לאוהל הגידול אשר אליו מחברים מערכות חשמל ואוורור.

עמוד 1

- בסלון, גידל הנאשם את הסם המסוכן בתוך שני אוהלי גידול, האחד גדול והשני קטן. לצורך הגידול, השתמש במערכת תאורה שכוללת נורות חימום ונורה להפקת אור יום בתוך אוהל הגידול הגדול, נורת חימום באוהל הגידול הקטן, מד אלקטרוני שמודד חום ולחות בשני אוהלי הגידול, מערכת אוורור שיוצאת מתוך אוהל הגידול אל המרפסת וממירי מתח ומפצל חשמל שנמצאים מחוץ לאוהל הגידול ואשר אליו מתחברים מערכות החשמל והאוורור.

בדירה היו מכלי דישון שונים.

ביום 17.9.20 החזיק הנאשם בדירה נוספת שברח' הטיילת 7/1302 באשדוד (להלן: הדירה השנייה) שבה החזיק מיום 13.8.20 את הציוד הבא:

- שני אוהלי גידול בנויים.

- בתוך קרטונים ברצפת הדירה הנוספת היו מערכת תאורה, מנורות חימום, דשנים, מאווררים, משאבת מים, שקים עם אדמה, עציצים ריקים ארוזים וקרטון עם אוהלי גידול נוספים.

במעשים אלו, על פי הנטען, החזיק הנאשם בכלים המשמשים להכנת סם מסוכן ללא היתר ושלא לצריכתו העצמית.

במועדים אלו, על פי הנטען, נטל הנאשם או צרך במרמה או במזיד חשמל שאינו זכאי לו בשתי הדירות בסכום כולל של 10,998.32 ₪.

ביום 1.12.20 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות. בו ביום התקיים דיון במעמד צד אחד, בנוכחות קצין המודיעין, והאחראי על חסיונות בימ"ר לכיש, נערך פרוטוקול חסוי אשר יתועד במערכת ה"נט" כ"חסוי".

טיעוני הצדדים

ב"כ העותר טען כי מתעודת החיסיון שהועברה להגנה עולה כי ישנן שלוש ידיעות מודיעיניות חסיונות בתיק וכי לשתיים מהן יש פראפרזה שטרם הועברה לידי ההגנה.

עוד ציין ב"כ העותר כי התעודה חוסה חומרי חקירה שונים.

לטענת ב"כ העותר, יש במידע החסוי ובחומרי החקירה החסויים חשיבות מרובה להגנת העותר ועל כן יש להורות על חשיפת כל התוכן החסוי.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ העותר להורות על גילוי הראיות.

בדיון שהתקיים היום, מסר ב"כ העותר כי טענתו המרכזית היא שמוסרי הידיעה מעורבים עד הצוואר בביצוע העבירות. ב"כ העותר מסר את השמות הנטענים על ידו לעיונו של בית המשפט בלבד.

ב"כ המשיבה השיבה בתגובתה מיום 9.11.20 כי העבירה לעיונה של ההגנה את רשימת חומרי החקירה המודיעיני וכן את הפראפרזות ומשכך הבקשה מתייתרת.

לאחר שהתבקשה ב"כ המשיבה להגיב לבקשת ב"כ העותר שהעתירה תידון בפני מותב אחר, הגישה ב"כ המשיבה תגובה נוספת.

בתגובתה מיום 10.11.20, התנגדה ב"כ המשיבה לחשיפת התוכן החסוי. לשיטתה, באיזון הראוי שבין האינטרסים, גובר הצורך בהגנה על האינטרס הציבורי על פני אינטרס העותר ושאינן בחשיפת המידע כדי לתרום להגנתו.

באשר לבקשת ב"כ העותר שהבקשה תידון בפני מותב אחר שאינו דן בתיק העיקרי, טענה ב"כ המשיבה כי אין בבקשה כל נימוק המצדיק זאת. עוד טענה ב"כ המשיבה כי ככלל דיון בעתירה לגילוי ראייה חסויה מתקיים בפני המותב שדן בתיק העיקרי מתוך הנחת יסוד שמדובר בגורם מקצועי המכיר את גדר המחלוקת בין הצדדים וכי יש בכך כדי להביא ליעילות דיונית. לשיטתה, העברת הדיון נעשית במקרים קיצוניים ביותר, וזה אינו המקרה.

על כן, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע דיון בעתירה לגילוי ראייה חסויה ולזמן לדיון זה את קצין המודיעין.

בדיון הוסיף ב"כ המאשימה, כי החומרים שנחסו נבדקו באופן קפדני ואין בהם בכדי לסייע לנאשם הגנתו.

דיון והכרעה

בסעיף 45 לפקודת הראיות שכותרתו 'חסיון לטובת הציבור', נקבע כדלקמן:

"45.(א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראייה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם."

בע"פ 7984/18 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.19) (להלן: עניין פלוני) ציין בית המשפט העליון כי "לפי הסעיף, אין המדינה חייבת למסור את הראייה החסויה בהליך פלילי, אלא אם מתקיים אחד משני תנאים: אחד, הראייה חיונית להגנת הנאשם. שני, הראייה עשויה להועיל להגנתו, גם אם אינה חיונית לה, ומידת התועלת הטמונה בה עולה על מידת הפגיעה בענין הציבורי שעליו מגן החסיון".

להבהרת העניין, הפנה בית המשפט העליון בעניין פלוני גם לסעיף 46(א1) לפקודת הראיות, שעניינו בהחלטת בית המשפט בעתירה לגילוי ראייה. לפי הסעיף:

"ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין

בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט...".

כלומר, השאלה אם הראיות כשלעצמן חיוניות להגנת הנאשם צריכה להיבחן תוך בחינת הערך המוסף שלהן, על רקע הראיות הגלויות וביחס לגדר המחלוקת הספציפית.

בב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729, 739 (1984) (להלן: עניין ליבני) הבהיר בית המשפט העליון את השוני בין ראיה "חיונית" לראיה "מועילה" במסגרת סעיף 44 לפקודת הראיות, והדברים יפים גם לעניין סעיף 45 לפקודה. נפסק כי ראיה חיונית היא ראיה מרכזית ובעלת חשיבות מהותית לקביעת החפות או האשמה, ואילו ראיה בעלת תועלת אינה כה קריטית להגנת הנאשם, אך היא עדיין בעלת "משמעות מסוימת".

לגבי החלופה השנייה הקבועה בסעיף 45 לפקודת הראיות- חשיפת ראיה המועילה להגנת הנאשם, גם אם אינה חיונית לה, המפתח הוא איזון בין התועלת להגנה ומידתה ובין העניין הציבורי שלא לגלותה. ודוק, ביחס לראיה "חיונית" אין לבצע איזון בין השיקולים המתחרים, אלא יש להסיר את החיסיון, וזאת בשונה מראיה מועילה.

עוד יצוין כי את הערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים. הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני, יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז(4) 766-770, 771 (1993)).

מן הכלל אל הפרט

כנגד העותר הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות שפורטו בפרק המבוא.

ביום 20.10.20 נחתמה תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב ע"י הממונה על החסיונות במשרד לביטחון פנים, עו"ד אהוד הלוי, מתוקף סמכותו לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (להלן: תעודת החיסיון שסומנה א.מ.1), בגדרה הפכו לחסויים הפרטים שלהלן:

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות אדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 20-1360-471, לרבות יום ושעת קבלת המידע, ולרבות תוכן המידע, למעט תמצית המידע המתועדת בדו"ח פראפרזה המסומן א.א.1.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 20-1564-590, לרבות יום ושעת קבלת המידע.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות אדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 20-1287-745, לרבות יום ושעת קבלת המידע, ולרבות תוכן המידע, למעט תמצית המידע המתוארת בדו"ח פראפרזה המסומן מ.ג.1.

כל פרט או מידע, שענינם השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני, ששימשו בביצוע ההקלטות וההסרטים במהלך חקירה זו, למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה וההסרטה, ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות תוכנם המלא של חומרי חקירה המסומנים י.ש.4, י.ש.5, י.ש.6, י.ש.7, י.ש.8, י.ש.9, י.ש.10, י.ש.11, י.ש.12.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות תוכנם של חומרי החקירה המסומנים י.ש.13, י.ש.14, לרבות פעולות החקירה המתועדות בהם ותוצריהן.

לפי תעודת החיסיון, גילוי מידע זה או מסירתו, יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים לסכן את שלומם של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה ולחשוף את שיטות העבודה והאמצעים של המשטרה, ולפגוע ביעילות פעולותיה.

עיינתי בכלל החומר אשר סומן על ידי א.מ.1 עד א.מ.15 אשר חלקם חסויים וחלקם לא חסויים, והגעתי לכלל מסקנה כי אין כל בסיס לטענות ב"כ הנאשם.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה והיא נדחית מכיוון אין בחומר החסוי בכדי לסייע להגנה.

מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב של אי סיכון הציבור, שמירת שיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה ואי חשיפת שיטות העבודה והאמצעים של המשטרה, דבר שיפגע ביעילות פעולותיה.

לאחר ששקלתי מחד את האינטרס הציבורי, כפי שפורט לעיל, ולאחר שבחנתי מאידך את הראיות החסויות בראי ההגנה, לא מצאתי שיש פגיעה בהגנת העותר, שכן מדובר בסיוע אפסי. על כן, לא מצאתי לנכון להורות כמבוקש.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לב"כ הצדדים באמצעות פקס' ובדואר רשום.

ב"כ הצדדים יערכו למענה כאמור בהחלטתי ליום 20.1.2020 בשעה 08:30.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.